

РЕШЕНИЕ

№ 556

гр. София, 02.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на втори август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теодора Кръстева

Членове: Ивайло Младенов
Светлин Михайлов

като разгледа докладваното от Теодора Кръстева Въззивно търговско дело № 20211001001146 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 258 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от „Полимери“ АД /н./, ЕИК 813143369 представлявано от синдика И. Б. срещу решение № 265 490/19.08.2021 г. по т. д. № 1577/ 2018 г. по описа на СГС, ГО, 8 състав, с което са отхвърлени предявените от въззивника срещу „Национална електрическа компания“ ЕАД, ЕИК 000649348 и „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК 175201304 субективно съединени иски с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД – за солидарно заплащане от ответниците /с оглед настъпило правоприемство помежду им/ на сумата общо в размер на 8 006 170 лв., представляваща обезщетение за ползване на енергийно съоръжение ЕКРУ 110 кV, за периода от 01.12.2011 г. – 05.06.2021 г., както и иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 301 414, 94 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата, начислена за периода от 12.09.2017 г. до датата на подаване на исковата молба 05.02.2018 г.

Въззивникът, чрез адв К. оспорва решение като неправилно, постановено при нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила.

Противопоставя се на изложените от съда мотиви, че макар иска по чл. 59 ЗЗД да е установен по основание, той не е доказан по размер. Позовава се на съдебна практика на ВКС, според която, при отсъствието на сключен договор между енергийното дружество и собствениците за достъп до притежаваните от тях ел. уредби и съоръжения, спорът за заплащане на ползването им се разглежда по правилата на неоснователното обогатяване, като база за определяне на конкретния размер на обезщетението е приетата от ДКЕР с решение по протокол № 49/ 15.07.2004 г. Методика за определяне на цените за предоставен достъп на преносно или разпределително предприятие от потребители през собствените им уредби и/или съоръжения до други потребители за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия, на преноса на топлинна енергия и на преноса на природен газ. По тази методика било изготвено и приетото по делото заключение на СТЕ, което давало обективна оценка за размера на обезщетението, изключая начислените амортизации върху стойността на енергийно съоръжение ЕКРУ 110 кV, тъй като през 2017 същото било продадено за много по – висока стойност от 5 552 873 лв.

По отношение на направените от ответниците възражения за прихващане, поддържа изразеното пред първоинстационния съд становище, че те не са индивидуализирани по основание и размер, както и че вземанията по тях са погасени по давност.

Ответникът по жалбата „НЕК“ ЕАД я оспорва и моли решението да бъде потвърдено. Твърди, че визираната Методика на ДКЕВР не може да бъде приложена, защото с нея се определяли цените за пренос и достъп на електрическа енергия до други потребители, а не до производители, какъвто бил ТЕЦ Девен.

Застъпва разбирането, че поначало, иска по чл. 59 ЗЗД е допустим спрямо „НЕК“ ЕАД само за периода от 05.02.2013 г. до 04.02.2014 г., за който период обезщетението се дължало солидарно от „НЕК“ ЕАД и „ЕСО“ ЕАД на основание чл. 263л, ал.1 ТЗ. След вписване на преобразуването, за периода 05.02.2014 г. до 31.12.2016 г., обезщетение се дължало само от „ЕСО“ ЕАД, като преносно предприятие, създадено чрез отделяне от „НЕК“ ЕАД.

Твърди, че за периода след 31.12.2016 г. претенцията на ищеца е неоснователна, тъй като съобразно СТЕ след тази дата не е осъществяван

пренос на електрическа енергия през ЕКРУ.

Поддържа релевираното пред първоинстанционния съд възражение за погасяване по давност на вземанията за обезщетение за периода от 01.12.2011 г. до 05.02.2013 г.

В случай, че съдът намери предявените искове за основателни, то моли да бъде уважено направеното с отговора на исковата молба възражение за прихващане с признати суми по чл. 685 ТЗ в производството по несъстоятелност на „Полимери“ АД общо в размер на 2 064 469, 07 лв., от които 817 862, 99 лв. /главници и лихви/, възникнали преди датата на откриване на производството по несъстоятелност. От общия размер на вземанията 2 064 469, 07 лв., следвало да бъдат приспаднати възстановената на „НЕК“ ЕАД сума в размер на 256 668, 20 лв. с частична сметка за разпределение № 1 от 21.12.2015 г. и сумата от 214 958, 69 лв. прехвърлени вземания на „ЕСО“ ЕАД с окончателния разделителен протокол.

Ответникът по жалбата „ЕСО“ ЕАД я оспорва и моли решението да бъде потвърдено. Споделя тезата на „НЕК“ ЕАД, че сочената от ищеца Методика на ДКЕВР е неприложима, предвид факта, че ТЕЦ „Девен“ АД имал качеството на производител, а не на потребител, както и че същата се прилагала само при сключен договор между страните.

Ако съдът прецени предявените искове за основателни, моли да бъде уважено направеното с отговора на исковата молба възражение за прихващане с приети в производството по несъстоятелност на „Полимери“ АД /н./ вземания общо в размер на 635 613, 33 лв., които включвали прехвърлените след преобразуването от „НЕК“ ЕАД вземания в в размер на 214 958, 69 лв. Последните, както и вземанията в размер на 179 561, 75 лв., били възникнали преди датата на откриване на производството по несъстоятелност.

Въззивната жалба е подадена срещу подлежащо на инстанционен контрол решение, в установения от закона срок, от легитимирана да обжалва страна, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съдът, при съвкупна преценка на поддържаните от страните доводи и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Представените по делото извлечение от инвентарен опис на ДМНА към м. март 1998 г. на „Полимери“ АД /н./, като приложение към договор от 09.06.1998 г. за приватизация на 24 % от акциите на дружеството, извлечение от инвентарната книга на „Полимер“ АД /н./ заварено от синдика на дружеството, нотариален акт за продажба на недвижими имоти от 02.06.2017 г. с който са прехвърлени на „ХЪС“ ООД активи на „Полимери“ АД /н./, част от които са и сгради за енергопроизводство, установяват, че ищеца е собственик на съоръжението елегазова капсулована разпределителна уредба „ЕКРУ/ 110 кВ, монтирано в сграда на дружеството. В подкрепа на този извод са и приетите като доказателства писмо с изх. № 1038/ 18.08.2005 г. на МЕЕР, договор за особен залог от 01.09.2009 г. в полза на заложния кредитор „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД и писмо от 01.11.2011 г. от „НЕК“ ЕАД до ищеца, в които процесния обект е разглеждан като собственост на ищеца.

Не се спори между страните, а и от доказателства се установява, че процесното съоръжение се използва от ищеца, от „Девен“ АД и от „Солвей Соди“ АД, за присъединяването им към преносната мрежа. В тази връзка, за преноса на електроенергия от и към ТЕЦ „Девен“, между ищеца и „НЕК“ ЕАД на 14.12.2005 г. е сключен договор, в който за предоставения достъп, на ищеца договорено да се заплаща цена от ползвателя, определена по Методика за определяне на цените за предоставен достъп на преносно или разпределително предприятие от потребители през собствените им уредби и/или съоръжения до други потребители за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия, на преноса на топлинна енергия и на преноса на природен газ, утвърдена от ДКЕВР. Не се спори между страните, че този договор е бил прекратен на 01.12.2011 г., с едномесечно предизвестие от „НЕК“ ЕАД.

Спор между „Полимери“ АД и „НЕК“ ЕАД за дължими от ползвателя по договора суми за 2011 г., е разрешен в хода на две съдебни производства, като в първото от тях по т. д. № 4423/ 2012 г. по описа на САС /недопуснато до касационно обжалване/ във връзка с Методиката на ДЕКВР е прието, че пазарната стойност на процесното съоръжение е 5 552 873 лв.

Не се спори между страните, а и от доказателствата по делото /СТЕ и кореспонденция между тях за условията при които да се ползва от ответниците ЕКРУ/ 110 кВ/ се установява, че след прекратяването на

договора с „НЕК“ ЕАД и за периода до 31.12.2016 г., съоръжението е използвано за пренасяне на електроенергия от „НЕК“ ЕАД, а след преобразуването от „ЕСО“ ЕАД.

По делото е приетата съдебно – техническа експертиза, в която са изложени за периода м. декември 2011 г. – м. декември 2016 г. количествата консумирана електроенергия от „Полимери“ АД, тази подаваната от „НЕК“ ЕАД на „Девен“ АД и от „Девен“ АД на „НЕК“ ЕАД. По въпроса за размера на дължимото на „Полимери“ АД /н./ обезщетение, изчислено съобразно Методиката на ДЕКВР, съобразявайки за база приетата в решение по т. д. № 4423/ 2012 г. на САС и в представения с исковата молба доклад от 26.10.2009 г. пазарна стойност на процесното съоръжение в размер на 5 552 873 лв., вещото лице Б. е дало следното заключение:

За периода от 01.12.2011 г. до 31.12.2016 г. обезщетението възлиза на сумата от 4 850 645 лв. с ДДС и 5 820 774 лв. с ДДС. От 05.02.2013 г. до 04.02.2014 г. то е в размер на 920 475 лв. без ДДС и 1 104 570 лв. с ДДС и от 05.02.2014 г. до 31.12.2016 г. е в размер на 2 706 307 лв. без ДДС и 3 247 568 лв. с ДДС. Съобразявайки изискванията на Методиката, за всяка следваща година, изчисленията да се извършват въз основа на балансовата стойност на съоръжението,вещото лице е отчело необходимите амортизационни отчисления за всяка година в размер на 4 % амортизационна норма и годишна амортизационна квота от 222 115. За периода след 31.12.2016 г. са отчетени само стойности на консумираната от „Полимери“ АД електроенергия, а за останалите показатели относно подаваната от „НЕК“ ЕАД на „Девен“ АД и от „Девен“ АД на „НЕК“ ЕАД са посочени стойности нула, тъй като такава не е пренасяна през съоръжението. Експертизата е оспорена само от ищеца, и то единствено в частта, относно начисляването на амортизация на ДМА.

С решение от 11.12.2013 г. на „Български енергиен холдинг“ ЕАД, едноличен собственик на капитала на „НЕК“ ЕАД и „ЕСО“ ЕАД е взел решение за преобразуване на „НЕК“ ЕАД, чрез отделяне на част от имуществото на дружеството, по смисъла на чл. 262в, ал. 1 ТЗ, представляващо съвкупност от правата и задълженията, свързани с дейността „пренос на електрическа енергия“, което имущество преминава към „ЕСО“ ЕАД. Решението е вписано в ТР към АВ на 04.02.2014 г. С решение № Р – 205/ 18.12.2013 г. на ДКЕВР е прекратена лицензията на „НЕК“ ЕАД за

дейност „пренос на електрическа енергия“ и е издадена за същата дейност, за срок от 35 години, лицензия на „ЕСО“ ЕАД.

С нотариални покани връчени съответно на „НЕК“ ЕАД на 13.09.2017 г. и на „ЕСО“ ЕАД на 12.09.2017 г., синдикът на „Полимери“ АД /н./ е отправил искане до ответниците, в едномесечен срок от датата на получаването им, да заплатят дължимата цена за пренос на електрическа енергия през собственото на ищеца ЕКРУ/ 110 кВ, за периода от 01.12.2011 г. до 31.12.2016 г., изчислена по Методиката, одобрена от ДКЕВР.

Видно от обявените обстоятелствата по партидата на „Полимери“ АД /н./ от производството по несъстоятелност, със списък № 1 от 27.02.2013 г. са приети вземания на „НЕК“ ЕАД общо в размер на 817 862, 99 лв. /главници и лихви/, представляващи съобразно описа в молбата на „НЕК“ ЕАД, вземания по фактури за периода м. 01.- м. 06. 2011 г. по договор № 41 904/ 2007 г. за пренос на електрическа енергия и по фактури за периода от м.06. – м.12. 2012 г. по договор № 5193/ 2005 г. за доставка на електрическа енергия на привилегирован потребител под условие.

Вземания на „НЕК“ ЕАД в размер на 214 958, 69 лв. за периода от 31.01.2011 г. до 04.02.2014 г. са прехвърлени с писмо от 14.01.2015 г. до ОС – Варна, на „ЕСО“ ЕАД. От тази сума, съгласно приложения към писмото опис, възникналите до 12.12.2012 г. задължения са в размер на 151 180, 34 лв.

Със същия списък № 1 от 27.02.2013 г. са приети вземания на „ЕСО“ ЕАД в размер на 179 561, 75 лв., представляващи вземания по изпълнителни листи и по фактури за потребено количество електроенергия в собствения на „Полимери“ АД /н./ обект, всички възникнали преди датата на откриване на производството по несъстоятелност.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 59 ЗЗД:

По правилото на чл. 117, ал. 8 ЗЕ, собствениците на електрически уредби и съоръжения са задължени при техническа възможност и свободен капацитет да предоставят ползването им на оператора на електропреносната мрежа, съответно на оператора на електроразпределителната мрежа, за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия до други клиенти.

Ползването се предоставя след сключване на договор по цена, определена по методика, одобрена от комисията.

Ищецът, като собственик на съоръжение от посочения вид, претендира да му бъде заплатено от ответниците обезщетение в размер на 8 006 170 лв. за ползването на ЕКРУ/ 110 кВ от тях, в периода от 01.12.2011 г. до 05.06.2017 г., без сключен за тази цел, договор.

Съобразно трайно установеното със съдебната практика на ВКС разбиране, при отсъствието на сключен договор между енергийното дружество и собствениците, за достъп до притежаваните от тях ел. уредби и съоръжения, спорът за заплащане на ползването се разрешава по правилата на неоснователното обогатяване, като енергийното дружество следва да заплати обезщетение за ползването на енергийните уредби и съоръжения, определено на база приетата от ДКЕВР Методика за определяне на цените за предоставен достъп на преносно или разпределително предприятие от потребители през собствените им уредби и/ или съоръжения до други потребители за целите на преобразуването и преноса на електрическа енергия, на преноса на топлинна енергия и на преноса на природен газ. Определеното по този начин обезщетение, представлява сумата, с която енергийното предприятие се е обогатило в резултат на неплащане на цената за достъп, ако беше сключен договор по чл. 117, ал. 7 ЗЕ, и с която собственикът на енергийните уредби и съоръжения е обеднял поради неполучаването на цената за достъп, ако страните бяха сключили договор по посочения законов текст./в т. см. решение № 179/ 18.05.2011 г. по т. д. № 13/ 2010 г. ,ТК на ВКС, решение № 6/ 02.02.2015 г. по т. д. № 184/ 2014 г. ТК на ВКС, решение № 291 от 27.02.2015 г. по гр. д. № 4016/ 2014 г. ГК на ВКС, решение № 145 от 12.11.2020 г. по гр. д. № 256/ 2020 г. ГК на ВКС, определение № 63 от 07.02.2020 г. по т. д. № 1054/ 2019 ТК на ВКС/. Такава е и настоящата хипотеза. След прекратяването на 01.12.2011 г. на договорната връзка между „Полимери“ АД /н./ и „НЕК“ ЕАД, регламентираща до този момент отношенията между страните по повод ползването на процесното съоръжение за пренос на електроенергия, то от тази датата, до датата 31.12.2016 г., /до която според приетото и неоспорено в тази част от ищеца заключение на СТЕ е реализиран пренос на електроенергия от „ЕСО“ ЕАД/, дължимото на собственика на съоръжението „Полимери“ АД /н./ обезщетение, следва да бъде определено съобразно посоченото по – горе схващане, а именно, по правилото на чл. 59

ЗЗД и съобразно Методиката на ДКЕВР. Изчислено по този начин, съобразно заключението на СТЕ, за периода от 01.12.2011 г. до 31.12.2016 г. обезщетението възлиза на сумата от 5 552 873 лв. с ДДС.

Неоснователно е поддържаното от ищеца възражение, с което се оспорва начисляването на амортизации на съоръжението при изчисляване на обезщетението по Методиката на ДКЕВР. Последната налага при приложението ѝ да се използва балансовата стойност на съоръжението, а съобразно дадената със СС 4 дефиниция на „балансирана стойност“ това е разликата между отчетната стойност и начислената до момента амортизация на амортизуемия актив, по която актива следва да бъде отразен в счетоводния баланс. Ето защо, след като за база на обезщетението е взета оценката на съоръжението от 5 552 873 лв., която без значение, че е неговата пазарна стойност към 26.10.2009 г., върху същата правилно вещото лице е дало сметка за необходимите амортизационни отчисления, защото през изследвания период, за целите на определяне на обезщетението по Методиката на ДКЕВР, актива трябва да е по балансова стойност. Параметрите на използваните амортизационни коефициенти не са оспорени от ищеца, поради което и САС намира СТЕ в тази част за обективна и компетентна.

Неоснователно е и поддържаното от „ЕСО“ ЕАД възражение, че Методиката на ДКЕВР не следва да се прилага в случая, тъй като за претендиращия период, преноса на електроенергия бил само в посока от „Девен“ АД към енергийното предприятие, но не и от него до „Девен“ АД. Видно от приетата и неоспорена от ответниците СТЕ, твърдението е невярно, като в заключението подробно са посочени конкретни данни както за преноса на ел. енергия от „Девен“ АД, като производител, така и в обратната посока.

Ответниците са направили своевременно възражение за приложение на института на погасителната давност относно вземанията за обезщетения за периода от 01.12.2011 г. до 04.02.2013 г. Възражението е основателно. Вземанията за обезщетения от неоснователно обогатяване се погасяват с общата пет годишна давност, при което и с оглед липсата на ангажирани от ищеца доказателства, за прекъсване на давността, вземанията за периода предхождащ пет години преди датата на подаване на исковата молба /- 5.02.2018 г./ или за периода от 01.12.2011 г. до 04.02.2013 г. са погасени по

давност. Съобразно СТЕ за периода 05.02.2013 г. до 31.12.2016 г., обезщетението възлиза на сумата от 4 352 138 лв. с ДДС.

Едновременно с това, следва да бъде съобразен факта на проведеното с решение от 11.12.2013 г. на едноличния собственик на „НЕК“ ЕАД и „ЕСО“ ЕАД, „Български енергиен холдинг“ ЕАД, решение за преобразуване по реда на чл. 262в ТЗ, чрез отделяне на част от имуществото на „НЕК“ ЕАД, а именно, на дейността „пренос на електрическа енергия“ и преминаването ѝ към „ЕСО“ ЕАД. Съобразно чл. 263л, ал. 1 ТЗ за задълженията, възникнали до датата на преобразуването, отговарят солидарно всички дружества участващи в преобразуването. Ето защо, за задълженията за обезщетение възникнали до датата на вписване на преобразуването 04.02.2014 г. ответниците отговарят солидарно. Според СТЕ за периода от 05.02.2013 г. до 04.02.2014 г., размера на обезщетението възлиза на сумата от **1 104 570 лв. с ДДС** и тя следва да бъде заплатена солидарно от ответниците. За периода след вписване на преобразуването, а именно, от 05.02.2014 г. до 31.12.2016 г. дейността по пренос на електрическа енергия, видно и от решение № Р-205/18.12.2013 г. на ДКЕВР е извършвана от „ЕСО“ ЕАД, поради което и отговорността за заплащане на това обезщетение, възлизащо съобразно СТЕ на сумата от **3 247 568 лв. с ДДС** следва да бъде възложена само на този ответник.

По иска с правно основание чл. 86 ЗЗД:

Ищецът твърди, че изискуемостта на вземането за обезщетение е настъпила от датата на която, ответниците са получили представените по делото нотариални покани, съответно от „НЕК“ ЕАД на 13.09.2017 г. и от „ЕСО“ ЕАД на 12.09.2017 г.

Видно от съдържанието на поканите, в тях липсва размер на претендираната като дължима цена за пренос на електрическа енергия за периода 01.12.2011 г. до 31.12.2016 г. и за която се настоява, да бъде заплатена в едномесечен срок. Посочено е, че се дължи цена изчислена по Методиката на ДКЕВР, но няма каквато и да е конкретно посочена сума. По този начин, задължението е определяемо, но няма ефекта на определено, още повече, като се отчете факта, че поначало, неразрешения с договор спор между страните е точно относно начина по който да бъде приложена методиката на ДКЕВР, с оглед стойността на процесното съоръжение. Ето

защо, съдът намира, че след като нотариалните покани не обективират необходимата индивидуализация на задълженията, то те нямат правните последици по чл. 84, ал.2 ЗЗД и не поставят ответниците в забава.

По възраженията за прихващане на ответниците:

Ответникът „НЕК“ ЕАД прави възражение за прихващане със сумата от 2 064 469, 07 лв., а ответникът „ЕСО“ ЕАД със сумата от 635 613, 33 лв., представляваща приети вземания в производството по несъстоятелност на „Полимери“ АД.

Общата уредба на прихващането е уредена в чл. 103 – чл. 105 ЗЗД. Специалната материалноправна разпоредба за прихващане е чл. 645 ТЗ. Въведените с последната ограничения за прихващане имат за цел да предотвратят намаляването на масата на несъстоятелността и нарушаване на реда за удовлетворяване на кредиторите. Прихващането не е типичен способ, който се ползва при попълване на масата на несъстоятелността, тъй като резултата от прихващането ще има за правна последица удовлетворяване на вземане на кредитора, но не и включване в масата на несъстоятелността на имуществени права, с които се извършва компенсацията. Затова чл. 645, ал. 1 ТЗ поставя конкретни условия, само при наличието на които може да се извърши прихващане между насрещни права на длъжника и кредитор на несъстоятелността, а те са, двете задължения да са съществували и да са били насрещни и еднородни и вземането на кредитора да е било изискуемо. Второто предложение на цитираната разпоредбата допуска, изискуемостта на вземането на кредитора да настъпи и след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, но това не променя изискването, същото, както и вземането на длъжника, да са съществували преди тази дата. В случая, вземанията на „Полимери“ АД /н./ за обезщетения за периода от 01.12.2011 г. до датата на откриване на производство по несъстоятелност 12.12.2012 г. са погасени по давност. Изложеното води до извода, че доколкото са налице приети в производството по несъстоятелност вземания на ответниците, съществували и изискуеми преди датата 12.12.2012 г., то не е налице другата предпоставка – да съществува насрещно /пасивно/ вземане на длъжника „Полимери“ АД /н./. Ето защо, възраженията за прихващане с приети в производството по несъстоятелност вземания, следва да бъдат отхвърлени. За активните

вземанията, съществували преди датата на откриване на производството по несъстоятелност, предвид факта, че пасивното вземане на длъжника съществувало към тази дата е погасено по давност, а за активните вземанията възникнали след датата на откриване на производството по несъстоятелност, поради забраната, да бъдат обект на компенсация.

В обобщение, решението на първоинстанционния съд, като неправилно, следва да бъде частично отменено и иска по чл. 59 ЗЗД да бъде уважен за сумата от **1 104 570 лв. с ДДС**, дължима солидарно от ответниците и за сумата от **3 247 568 лв.** дължима от „ЕСО“ ЕАД. В останалата част, до пълния предявен размер от 8 006 170 лв, иска по чл. 59 ЗЗД е неоснователен, а решението следва да бъде потвърдено. Неоснователен е и иска по чл. 86 ЗЗД, поради което решението следва да бъде потвърдено и в тази част.

По направените по делото разноси:

При този изход на спора, съобразно уважената част от исковете, „НЕК“ ЕАД и „ЕСО“ ЕАД следва да заплатят солидарно на „Полимери“ АД /н./ разноси общо за двете съдебни инстанции в размер на сумата от 30 281, 99 лв. На самостоятелно основание „ЕСО“ ЕАД следва да заплати на „Полимери“ АД /н./ разноси за двете съдебни инстанции в размер на 89 032, 70 лв.

Съобразно отхвърлената част от исковете, „Полимери“ АД /н./ следва да заплати разноси общо за двете съдебни инстанции на „НЕК“ ЕАД в размер на сумата от 1250 лв. и на „ЕСО“ ЕАД в размер на сумата от 900 лв.

По правилото на чл. 620, ал. 5 ТЗ и съобразно уважената част от исковете „НЕК“ ЕАД и „ЕСО“ ЕАД следва да бъдат осъдени да заплатят по сметка на СГС държавна такса в размер на 44 182 лв. и по сметка на САС държавна такса в размер на 22 091 лв. На самостоятелно основание „ЕСО“ ЕАД следва да бъде осъдено да заплати по сметка на СГС държавна такса в размер на 129 902 лв. и по сметка на САС държавна такса в размер на 64 951 лв.

Съобразно отхвърлената част от исковете „Полимери“ АД /н./ следва да бъде осъдено да заплати от масата на несъстоятелността по сметка на СГС държавна такса в размер на 158 217 лв. и по сметка на САС държавна такса в размер на 79 108 лв.

Водим от горното, Софийският апелативен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 265 490/19.08.2021 г. по т. д. № 1577/ 2018 г. по описа на СГС, ГО, 8 състав, **в частта**, в която е отхвърлен предявения от „Полимери“ АД /н./, ЕИК 813143369 срещу „Национална електрическа компания“ ЕАД, ЕИК 000649348 и „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК 175201304 *иск с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД*, за солидарно заплащане от ответниците на сумата общо в размер на **1 104 570 лв. с ДДС**, представляваща обезщетение за ползване на енергийно съоръжение ЕКРУ 110 кV, за периода от 05.02.2013 г. до 04.02.2014 г. и **в частта**, в която *иска по чл. 59, ал. 3ЗД* е отхвърлен срещу „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД за сумата от **3 247 568 лв.**, представляваща обезщетение за ползване на енергийно съоръжение ЕКРУ 110 кV, за периода от 05.02.2014 г. до 31.12.2016 г., както и в частта за **разноските** и вместо него постановява:

ОСЪЖДА „Национална електрическа компания“ ЕАД, ЕИК 000649348 и „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК 175201304 да заплатят *солидарно* на „Полимери“ АД /н./, ЕИК 813143369 *на основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД*, сумата общо в размер на **1 104 570 лв. с ДДС**, представляваща обезщетение за ползване на енергийно съоръжение ЕКРУ 110 кV, за периода от *05.02.2013 г. до 04.02.2014 г.*, ведно със законната лихва от

датата на предявяване на иска 05.02.2018 г. до окончателното заплащане на сумите.

ОСЪЖДА „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК 175201304 да заплати на „Полимери“ АД /н./, ЕИК 813143369 на основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД, сумата в размер на 3 247 568 лв., представляваща обезщетение за ползване на енергийно съоръжение ЕКРУ 110 кV, за периода от 05.02.2014 г. до 31.12.2016 г., ведно със законната лихва за забава от датата на предявяване на иска 05.02.2018 г. до окончателното заплащане на сумата.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му част.

ОСЪЖДА „Национална електрическа компания“ ЕАД, ЕИК 000649348 и „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК 175201304 да заплатят солидарно на „Полимери“ АД /н./, ЕИК 813143369 сумата в размер на 30 281, 99 лв., представляваща разноски за производствата пред СГС и САС.

ОСЪЖДА „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК 175201304 да заплати на „Полимери“ АД /н./, ЕИК 813143369 сумата в размер на 89 032, 70 лв., представляваща разноски за производствата пред СГС и САС.

ОСЪЖДА „Полимери“ АД /н./, ЕИК 813143369 да заплати на „Национална електрическа компания“ ЕАД, ЕИК 000649348 сумата в размер на 1250 лв. разноски за производствата пред СГС и САС.

ОСЪЖДА „Полимери“ АД /н./, ЕИК 813143369 да заплати на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК 175201304 сумата в размер на 900 лв. разноски за производствата пред СГС и САС.

ОСЪЖДА „Национална електрическа компания“ ЕАД, ЕИК 000649348 и „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК 175201304 да заплатят солидарно по сметка на СГС държавна такса в размер на 44 182 лв.

ОСЪЖДА „Национална електрическа компания“ ЕАД, ЕИК 000649348 и „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК 175201304 да заплатят солидарно по сметка на САС държавна такса в размер на 22 091 лв. ,

ОСЪЖДА „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК

175201304 да заплати по сметка на СГС държавна такса в размер на **129 902 лв.**

ОСЪЖДА „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК 175201304 да заплати по сметка на САС държавна такса в размер на 64 951 лв.

ОСЪЖДА „Полимери“ АД /н./, ЕИК 813143369 да заплати по сметка на СГС държавна такса в размер на 158 217 лв.

ОСЪЖДА „Полимери“ АД /н./, ЕИК 813143369 да заплати по сметка на САС държавна такса в размер на 79 108 лв.

Решението може да се обжалва в едномесечен срок от връчването му на страните, пред Върховен касационен съд, при условията за допустимост на чл. 280 и сл. ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____